

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2889/2024
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Рајко Маринковић адвокат из ..., против тужене Основне школе „Љуба Ненадовић“ из Београда. чији је пуномоћник Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2680/24 од 21.06.2024. године, у седници одржаној дана 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2680/24 од 21.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2680/24 од 21.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 156/23 од 10.04.2024. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде у периоду од 01.09.2020. године до 28.02.2021. године исплати тужилји новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки износ почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да за тужилју обрачуна и уплати разлику доприноса за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, разлику доприноса за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и разлику доприноса за случај незапослености Националној служби за запошљавање, према висини стопе на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужилји износ од 97.818,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2680/24 од 21.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 156/23 од 10.04.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова састава жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је због погрешне примене материјалног права и ради уједначавања судске праксе благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о захтеву тужиље за наплату новчаног потраживања - накнаде штете, настале обрачуном њене плате у спорном периоду без увећања коефицијента за 10%, по основу члана 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник Републике Србије“ број 44/01 ... 124/12).

По оцени Врховног суда, о тужиљиној посебној ревизији у овом спору није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У одлукама ревизијског суда, донетим у истим чињенично-правним споровима, изражен је став да увећање коефицијента за обрачун плате у означеном проценту припада наставном особљу које у редовним школама ради са децом ометеном у развоју, независно од чињенице да у редовној школи не постоји формирано посебно одељење за рад са таквом децом. Такав став заснован је на циљном тумачењу наведеног члана Уредбе да је увећање коефицијента за обрачун плате признато наставном особљу због њиховог додатног радног ангажовања и напора које свакодневно улажу у рад са децом ометеном у развоју, посебно наставницима разредне наставе (у овом случају тужиљи) који са таквом децом раде по посебном индивидуалном образовном плану и програму.

Пресуда Врховног касационог суда Рев2 4545/2022 од 08.03.2023. године, приложена уз ревизију, не оправдава потребу уједначавања судске праксе. У означеној пресуди изражен је исти став о праву наставника разредне наставе на исплату увећане зараде због рада у одељењу које је имало ученика ометеног у развоју, закључно са исплатом зараде за фебруар 2021. године, а за даљи период (који у овом спору није обухваћен тужбом) нижестепене пресуде су преиначене због измене члана 3. став 1. тачка 1. подтачка 4. Уредбе, које се примењују од исплате плата за март 2021. године, којима је увећање коефицијента признато само запосленима - наставницима који раде у школи за ученике са сметњама у развоју и наставницима у редовној школи за рад у одељењу које је формирано само за ученике са сметњама у развоју.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радногодноса одлучује се сходном применом члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела, као у другим имовинско-правним споровима. Вредност предмета овог спора у побијаном делу износи 31.487,02 динар и очигледно је нижа од вредности која је наведеном одредбом прописана као меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић